

Supplementary materials

Supplementary materials A: Transcripts of the speech clips

1. Standard Dutch with a 'Flemish' accent (2 minutes 39 seconds; 422 words)

Goed. Waar we het vandaag over zullen hebben, is klassieke conditionering. En hét experiment dat daarbij baanbrekend was, was Pavlov met zijn hond. Even situeren. Pavlov heeft dat hele conditioneringsproces eigenlijk puur toevallig ontdekt. Pavlov was een Russische fysioloog die onderzoek deed naar spijsvertering, en om die spijsvertering te onderzoeken, was hij ook met dieren bezig, met honden. Hij was die honden hun speeksel aan het opvangen, en tijdens zijn experiment was er een metronoom aan 't gaan. Een metronoom dat is zo'n toestelletje met een wijzer om het tempo aan te geven bij muziek, je kent dat wel hé. Welnu, het viel Pavlov na een tijdje op dat telkens die metronoom startte, zijn hond ook begon te saliveren, dus speeksel begon af te scheiden. Dus nog vóór de hond eten kreeg, begon hij al te saliveren, omdat hij die metronoom dus hoorde. Dat heeft Pavlov dus toevallig ontdekt. En dat was ook de start van de theorie rond klassieke conditionering. En wat is daar zo belangrijk bij? Dat is dat er blijkbaar een associatie tot stand komt: dat de hond iets *leert* - want een metronoom betekent op zich niets voor een hond, maar omdat hij die metronoom hoorde telkens als hij eten kreeg, begon hij die twee met elkaar te associëren. En als hij dan daarna enkel die metronoom hoorde, dan dacht de hond dat hij eten ging krijgen, en begon hij ook te saliveren. Eigenlijk is dat een opmerkelijk leerproces: een gewone, willekeurige prikkel krijgt ineens betekenis, omdat hij geassocieerd wordt met een andere prikkel: een geluid. "Aha, ik krijg eten!" En wat het dier daar eigenlijk leert, is voorspellen. Voorspellen wat er gaat komen. Dat is de essentie van klassieke conditionering, of betekenisleren.

En we hadden het tot nu toe enkel over honden, maar je zou schrikken als je wist hoeveel van ons gedrag als mens tot stand komt door klassieke conditionering. Ik geef een voorbeeld uit de psychologie. Een vrouw van veertig-vijfenvestig jaar had enkele gesprekken met haar therapeut, en ze vertelde over haar kindertijd die toch wel vrij traumatisch was. Met een vader die haar fysiek mishandelde, die haar sloeg, en ze vertelde daarbij dat haar vader altijd sigaren rookte. En tot op vandaag kreeg die vrouw het benauwd, èh, en werd ze angstig door de geur van sigaren. Ook dat is klassieke conditionering: de koppeling van de angst die ze voelde bij haar vader, aan de geur van sigaren. En zo zijn er nog tal van andere voorbeelden te geven, van klassieke conditionering bij mensen.

2. Colloquial Dutch with a 'Flemish' accent (2 minutes 33 seconds; 427 words)

Goe. Waar we het vandaag over gaan hebben, is klassieke conditionering. En hét experiment dat daarbij baanbrekend was, was Pavlov me zijnen hond. Efkes situeren. Pavlov eeft dad ele conditioneringsproces eigenlijk puur toevallig ontdekt. Pavlov da was ne Russische fysioloog die onderzoek deed naar spijsvertering, en om die spijsvertering t'onderzoeken, was em ook me dieren bezig, me onden. ij was die onden hun speeksel aan 't opvangen, en tijdens zijn experiment was er ne metronoom aan 't gaan. Ne metronoom dadis euh zo'n toestelleke me ne wijzer om 't tempo aan te geven bij muziek, èh, ge kent da wel. Awel, 't viel Pavlov na nen tijd op da elke keer dat dieje metronoom startte, zijnen ond ook begon te saliveren, dus speeksel begon af te scheiden. Dus nog vooraleer diejen ond eten kreeg, begon em al te saliveren, omdat em dieje metronoom dus hoorde. Da eeft Pavlov dus toevallig ontdekt hè. En da was ook de start van den theorie rond klassieke conditionering. En wa is daar zo belangrijk bij? Datis dat er blijkbaar een *associatie* tot stand komt: dat diejen ond iets *leert* hè want ne metronoom op zich betekent niks voor nen ond, maar omdat em dieje metronoom hoorde elke keer als 'em

eten kreeg, begon em die twee met elkaar te associëren. En als em dan daarna alleen dieje metronoom hoorde, dan dacht diejen ond dat em eten ging krijgen, en begon em ook te saliveren. Eigenlijk is dat een opmerkelijk leerproces hè: ne gewone, willekeurigen prikkel krijgt ineens betekenis... omdat 'em g'associeerd wordt met een andere prikkel: een geluid. "Ah, ik krijg eten!" En wat dat dier daar eigenlijk leert, is voorspellen. Voorspellen wat er ga komen. Da is d'essentie van klassieke conditionering, of betekenisleren.

En we hadden et tot nu toe alleen over onden, ma ge zou ervan verschieten a ge wist oeveel van ons gedrag als mens tot stand komt door klassieke conditionering hè. Ik geef een voorbeeld uit de psychologie. Een vrouw van feertig vijfenveertig jaar had een paar gesprekken me haren therapeut, en ze vertelde over hare kindertijd die toch wel redelijk traumatisch was. Me ne vader die aar fysiek mishandelde, die aar sloeg, en ze vertelde daarbij dat haar vader altijd sigaren rookte. En tot op vandaag kreeg die vrouw et benauwd, en kreeg ze schrik van de geur van sigaren. Ook da is klassieke conditionering: de koppeling van de schrik die ze voelde bij aar vader, aan de geur van sigaren. En zo zijn d'r nog veel andere voorbeelden te geven, van klassieke conditionering bij mensen.

3. Standard Dutch with an Eastern European accent (2 minutes 42 seconds; 420 words)

Goed. Waar we het vandaag over zullen hebben, is klassieke conditionering. En hét experiment dat daarbij baanbrekend was, was Pavlov met zijn hond. Even situeren. Pavlov heeft dat hele conditioneringsproces eigenlijk puur toevallig ontdekt. Pavlov was Russische fysioloog die onderzoek deed naar spijsvertering, en om die spijsvertering te onderzoeken, was hij ook met dieren bezig, met met honden. Hij was die honden hun speeksel aan het opvangen, en tijdens zijn experiment was er 'n een metronoom aan 't gaan. Een metronoom dat is zo'n toestelletje met wijzer op om tempo aan te geven bij muziek, hè, je-je kent dat wel. Welnu, het viel Pavlov na een tijdje op dat telkens die metronoom startte, zijn hond ook begon te saliveren, dus speeksel begon af te scheiden. Dus nog vóór de hond eten kreeg, begon hij 't al te saliveren, omdat hij die metronoom dus hoorde. En dat heeft Pavlov dus toevallig ontdekt. En dat was ook de start van theorie rond klassieke conditionering. En wat is daar nu zo belangrijk bij? Dat is dat blijkbaar een associatie tot stand komt: dat de hond iets leert - want een metronoom betekent op zich niets voor een hond, maar omdat hij die metronoom hoorde telkens als hij eten kreeg, begon hij die twee met elkaar te associëren. En als hij dan daarna enkel die metronoom hoorde, dan dacht de hond dat hij eten ging krijgen, en begon hij ook te saliveren. Eigenlijk is dat een opmerkelijk leerproces: een gewone, willekeurige prikkel krijgt ineens betekenis, omdat hij geassocieerd wordt met een andere prikkel: een geluid. "Ah, ik krijg eten!" En wat het dier daar eigenlijk leert, is voorspellen. Voorspellen wat er gaat komen. Dat is de essentie van klassieke conditionering, of betekenisleren.

En we hadden tot nu toe enkel over honden, maar je zou schrikken als jij wist hoeveel van ons gedrag als mens tot stand komt door klassieke conditionering. Ik geef een voorbeeld uit psychologie. Een vrouw van veertig-vijfenveertig jaar had enkele gesprekken met haar therapeut, en ze vertelde over haar kindertijd die toch wel vrij traumatisch was. Met een vader die haar fysiek mishandelde, die haar sloeg, en ze vertelde daarbij dat haar vader altijd sigaren rookte. En tot op vandaag kreeg die vrouw het benauwd en werd ze angstig door de geur van sigaren. Ook dat is klassieke conditionering, hè: de koppeling van de angst die ze voelde bij haar vader, aan de geur van sigaren. En zo zijn er nog veel andere voorbeelden te geven, van klassieke conditionering bij mensen.

4. Colloquial Dutch with an Eastern European accent (2 minutes 41 seconds; 421 words)

Goe. Waar we het vandaag over gaan hebben, is klassieke conditionering. En hét experiment dat daarbij baanbrekend was, was Pavlov me zijnen hond. Efkes situeren. Pavlov eeft dad ele conditioneringsproces eigenlijk puur toevallig ontdekt. Pavlov da was een Russische fysioloog die onderzoek deed naar spijsvertering, en om die spijsvertering te onderzoeken, was ij ook met dieren bezig, me honden. ij was die honden hun speeksel aan 't opvangen, en tijdens zijn experiment was er ne metronoom aan 't gaan. Ne metronoom daddis zo'n toestelleke me ne wijzer op om 't tempo aan te geven bij muziek, èh, ge kent da wel. Awel et viel Pavlov na nen tijd op da elke keer dat dieje metronoom startte, zijnen hond ook begon te saliveren, dus speeksel begon af te scheiden. Dus nog vooraleer dieje hond eten kreeg, begon hij al te saliveren, omdat hij die metronoom dus hoorde. En dat heeft Pavlov dus toevallig ontdekt. En da was ook de start van de theorie rond klassieke conditionering. En wat is daar zo belangrijk bij? Da is dat blijkbaar *associatie* tot stand komt: dat diejen hond iets *leert* want ne metronoom op zich betekent niks voor nen hond, maar omdat em dieje metronoom hoorde elke keer als 'em eten kreeg, begon em die twee met elkaar te associëren. En als em dan daarna alleen die metronoom hoorde, dan dacht de hond dat em eten ging krijgen, en begon em ook te saliveren. Eigenlijk is dat een opmerkelijk leerproces: ne gewone, willekeurigen prikkel krijgt ineens betekenis... omdat 'em geassocieerd wordt me nen andere prikkel: een geluid. "Ah, ik krijg eten!" En wat dat dier eigenlijk leert, is voorspellen. Voorspellen wat er ga komen. Da is d'essentie van klassieke conditionering, of betekenisleren.

En we hadden tot nu toe alleen over honden, ma je zou verschieten a ge wist hoeveel van ons gedrag als mens tot stand komt door klassieke conditionering. Ik geef een voorbeeld uit de psychologie. Een vrouw van feertig vijfenveertig jaar had een paar gesprekken met hare therapeut, en ze vertelde over hare kindertijd die toch wel vrij traumatisch was. Me ne vader die haar fysiek mishandelde, die haar sloeg, en ze vertelde daarbij dat haar vader altijd sigaren rookte. En tot op vandaag kreeg die vrouw et benauwd, en werd ze angstig door de geur van sigaren. Ook daddis klassieke conditionering: de koppeling van de angst die ze voelde bij aar vader en de geur van sigaren. En zo zijn d'r nog veel andere voorbeelden van te geven, van klassieke conditionering bij mensen.

Supplementary materials B: Standard vs. colloquial features in speech clips

Variable	Standard variant	Colloquial variant
2 nd person singular pronoun	je 'you'	ge 'you'
3rd person masculine singular pronoun	hij 'he' (begon hij 'he started')	(h)em 'he' (begon em 'he started')
diminutive	-je (eventjes 'a while', toestelletje 'small device')	-ke (efkes 'a while', toestelleke 'small device')
word-final (t) in function words and <i>goed</i> ('good')	[t] (goed 'good', met 'with', dat 'that', wat 'what')	apocope or voicing (goe 'good', me 'with', da 'that', wa 'what')
<i>l in als</i> ('if')	full rendition (als je wist 'if you knew')	syncopation (a ge wist 'if you knew')
word-initial (h)	full rendition ([h]) (heeft 'has', hele 'whole', honden 'dogs', hij 'he', hoeveel 'how much', haar 'her', het 'it')	apheresis (eeft 'has', ele 'whole', onden 'dogs', ij 'he', oeveel 'how much', aar 'her', et 'it')

word-final schwa before words starting with a vowel	full rendition ('de essentie' 'the essence')	apocope ('d'essentie' 'the essence')
conjugation of 3 rd person singular present indicative verb forms	-t (hij gaat 'he goes')	- Ø (hij ga 'he goes')
adnominal inflection before singular masculine nouns	uninflected article <i>een</i> or <i>de</i> (een hond 'a dog', een Russische fysioloog 'a Russian physiologist', een tijd 'a time', een andere prikkel 'another stimulus', een metronoom 'a metronome', een willekeurige prikkel 'a random stimulus', een vader 'a father', de theorie 'a theory') uninflected possessive pronoun (zijn hond 'his dog', haar therapeut 'her therapist', haar kindertijd 'her childhood')	inflected article <i>ne/nen</i> or <i>den</i> -e or -en (<i>nen hond</i> 'a dog', <i>ne Russische fysioloog</i> 'a Russian physiologist', <i>nen tijd</i> 'a time', <i>nen andere prikkel</i> 'another stimulus', <i>ne metronoom</i> 'a metronome', <i>ne willekeurige prikkel</i> 'a random stimulus', <i>ne vader</i> 'a father', <i>den theorie</i> 'the theory') inflected possessive pronoun (zijn hond 'his dog', <i>haren therapeut</i> 'her therapist', <i>hare kindertijd</i> 'her childhood')
distal singular masculine demonstrative pronoun	uninflected <i>die</i> 'that'	inflected <i>dieje</i> , <i>diejen</i> 'that'
adverb <i>er</i>	<i>er</i> 'there'	<i>d'r</i> 'there'

Supplementary materials C: Original Dutch Likert statements and English translations

Original Dutch statements	English translation
First list of Likert statements	
Ik denk dat deze lesgever veel professionele ervaring heeft.	I think this instructor has a lot of professional experience.
Deze lesgever komt zelfverzekerd over.	This instructor comes across as self-confident.
Ik vind deze lesgever geloofwaardig.	I think this instructor is credible.
Ik vind deze lesgever sympathiek.	I think this instructor is nice.
Ik vind deze lesgever cool.	I find this instructor cool.
Ik denk dat deze lesgever haar vakgebied kent.	I think this instructor knows her field.
Ik denk dat deze lesgever grappig uit de hoek kan komen	I think this instructor can be funny.
Ik denk dat deze lesgever gezag heeft.	I think this instructor has authority.
Ik denk dat deze lesgever betrouwbaar is.	I think this instructor is reliable.
Ik denk dat deze lesgever behulpzaam is.	I think this instructor is helpful.
Ik denk dat deze lesgever intelligent is.	I think this instructor is intelligent.
Ik vind het aangenaam om van deze persoon les te krijgen.	I enjoy being taught by this person.

Ik denk dat deze lesgever een succesvolle academische carrière heeft.	I think this instructor has a successful academic career.
Ik denk dat deze lesgever assertief is.	I think this instructor is assertive.
Ik heb de uitleg van deze lesgever goed begrepen.	I have understood the explanation of this instructor well.
Ik vind deze lesgever overtuigend.	I find this instructor convincing.
Ik denk dat deze lesgever een warme persoonlijkheid heeft.	I think this instructor has a warm personality
Ik vind deze lesgever entertainend.	I find this instructor entertaining.
Ik vind dat deze lesgever de materie helder uitlegt.	I think this instructor explains the matter clearly.
Ik denk dat studenten opkijken naar deze lesgever.	I think students look up to this instructor.
Ik zou graag van deze persoon les krijgen.	I would like to be taught by this person.
Ik denk dat deze lesgever populair is bij studenten.	I think this instructor is popular with students.
Ik vind dat deze lesgever duidelijk spreekt.	I think this instructor speaks clearly.
Second list of Likert statements	
Deze lesgever spreekt mooi.	This instructor speaks beautifully.
Deze lesgever heeft een buitenlands accent.	The instructor has a foreign accent.
Ik vind deze lesgever aantrekkelijk.	I find this instructor attractive.
Deze lesgever spreekt goed Nederlands.	This instructor speaks properly.
Deze lesgever is een moedertaalspreker van het Nederlands.	This instructor is a native speaker of Dutch
Ik vind deze lesgever knap.	I think this instructor is pretty.
Deze lesgever spreekt verzorgd.	This teacher speaks proper Dutch
Ik vind dat deze lesgever er goed uitziet.	I think this instructor is good-looking.
Deze lesgever spreekt met een regionaal accent.	The instructor has a regional accent.
Deze lesgever spreekt Algemeen Nederlands	This instructor speaks Standard Dutch.
Ik vind deze lesgever mooi.	I think this instructor is beautiful.
Deze lesgever spreekt correct Nederlands.	This instructor speaks correct Dutch.